

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 10 września 1975 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury lub renty dla osób, które były zatrudnione za granicą.

Na podstawie art. 17 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225 oraz z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla osób, które były zatrudnione za granicą, zwaną dalej „podstawą wymiaru”, stanowi przeciętny zarobek miesięczny — zależnie od wniosku zainteresowanego:

- 1) albo z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, albo
- 2) z kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia dowolnie wybranych przez niego z ostatnich 12 lat zatrudnienia.

2. Do obliczenia podstawy wymiaru stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenie społeczne (Dz. U. z 1968 r. Nr 35, poz. 246 i z 1972 r. Nr 27, poz. 196) z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Miesiące zatrudnienia za granicą w okresach, o których mowa w § 1 ust. 1, uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru tylko wówczas, jeżeli zatrudnienie za granicą w tych miesiącach uważane jest za zatrudnienie na obszarze Państwa Polskiego w myśl art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225 oraz z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321) oraz przepisów wydanych na podstawie art. 8 ust. 3 tej ustawy.

§ 3. 1. Za każdy z miesięcy zatrudnienia za granicą w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się, z wyjątkiem wypadków określonych w § 4 i 5, przeciętny miesięczny zarobek osiągnięty z tytułu zatrudnienia w kraju w okresie:

- 1) ostatnich 6 miesięcy zatrudnienia przed wyjazdem za granicę lub — na wniosek zainteresowanego — pierwszych 6 miesięcy zatrudnienia po powrocie z zagranicy,
- 2) faktycznego zatrudnienia, jeżeli zatrudnienie to przed wyjazdem za granicę lub po powrocie z zagranicy trwało krócej niż 6 miesięcy.

2. Jeżeli pracownik nie był zatrudniony w kraju przed wyjazdem, a po powrocie z zagranicy nie może podjąć zatrudnienia ze względu na zły stan zdrowia lub ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego, za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę odpowiadającą wysokości przeciętnych miesięcznych zarobków osiąganych w kraju w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, przez pracowników o po-

dobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.

3. Przepis ust. 2 stosuje się na wniosek pracownika również w wypadku, gdy był on zatrudniony w kraju przed wyjazdem za granicę, jeżeli byłoby to dla niego korzystniejsze.

§ 4. 1. Dla osób zatrudnionych w przedstawicielstwach i misjach polskich za granicą i wynagradzanych według zasad określonych w przepisach o uposażeniu pracowników polskich placówek za granicą do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się za każdy z miesięcy tego zatrudnienia w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, kwotę ryczałtową odpowiadającą grupie uposażenia, do jakiej pracownik był zaliczony; kwoty te wynoszą:

dla grupy uposażenia	zł	dla grupy uposażenia	zł
I	16200	D	7700
II	14600	E	6800
III	13400	F	6000
A	11600	G	5400
B	10100	H	5000
C	8700	J	4500
		K	4100

2. Kwoty ryczałtowe wymienione w ust. 1 obejmują uposażenie w złotych i w walucie zagranicznej.

§ 5. Dla osób zamieszkałych na obszarze Państwa Polskiego i zatrudnionych w myśl umów międzynarodowych na obszarze Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej lub Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz wynagradzanych przez tamtejsze zakłady pracy do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się za każdy z miesięcy tego zatrudnienia w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, zarobki stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, przy czym zarobki w walucie zagranicznej przelicza się na złote według kursu podstawowego z dopłatą.

§ 6. Przepisy rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytur i rent przysługujących również na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 8 i z 1972 r. Nr 27, poz. 191) — do dnia 31 grudnia 1975 r., a od dnia 1 stycznia 1976 r. — na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 105),
- 2) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3,

poz. 19, z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i z 1974 r. Nr 21, poz. 116), jeżeli okresy zatrudnienia za granicą uważa się w myśl tej ustawy za pracę górniczą lub za pracę równorzędną z pracą górniczą,

- 3) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 10 oraz z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i Nr 39, poz. 231), jeżeli okresy zatrudnienia za granicą uważa się w myśl tej ustawy za okresy równorzędne z okresami zatrudnienia na kolei.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 1 marca 1969 r. w sprawie podstawy wymiaru emerytury lub renty oraz zasiłków dla osób, które były zatrudnione za granicą (Dz. U. z 1969 r. Nr 8, poz. 64 i z 1972 r. Nr 27, poz. 196).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wniosków o emerytury i renty zgłoszonych począwszy od dnia 1 września 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*